

Update: 1 april 2021

Beste belangstellende en mogelijk straks medebewoner van Knarrenhof Waterweg,

Wij zijn met onze stuurgroep nu een jaar onderweg.

Ondanks de beperkingen van deze bijzondere tijd, denken we toch wel kleine stapjes voorwaarts gezet te hebben, maar soms ook een stapje terug.

Zo haakte ons stuurgroep lid Annet van der Vat om persoonlijke redenen af als medewerker communicatie. Ze hoopt gelukkig wel haar intrek te komen nemen in ons Hof, als de tijd daar is.

Vooralsnog gaan we met de andere 5 leden verder waar we gebleven waren.

We kunnen in ieder geval stellen dat we als stuurgroep een vruchtbaar jaar achter de rug hebben als het gaat om overleg en publiciteit

Wat deden wij concreet?

We hebben gewerkt aan naamsbekendheid in Vlaardingen en Schiedam, voerden gesprekken met Woningcorporaties (Woonplus-Waterweg Wonen), met (top)ambtenaren en met de wethouder Wonen van Vlaardingen. In Vlaardingen betekent het, dat we mee hopen te dingen naar locaties. Het zal vooral gaan om projecten van stadsvernieuwing. Mogelijk kan daar een hof gebouwd worden. We zijn nog niet zover dat we al mogelijke locaties kunnen noemen. Dat gaan we uiteraard doen zodra er meer duidelijkheid is en als ook Stichting Knarrenhof haar licht daarover laat schijnen.

In Schiedam lopen we een beetje aan tegen de grondprijzen.

Als alles volgens marktconforme grondprijzen gaat, is dat heel moeizaam. Er moet een mate van gunnen inzitten. Wij werken aan die goodwill.

Voor wat betreft Maassluis kunnen we kort zijn: we hebben als stuurgroep ons 'zoekgebied' drie maanden geleden weliswaar uitgebreid met Maassluis (aanvankelijk was dat Vlaardingen en Schiedam), maar we zijn er nog niet aan toegekomen ons daadwerkelijk met Maassluis bezig te houden. Vooralsnog is er al heel wat werk te verrichten in Vlaardingen en Schiedam en daar willen we ons voorlopig op concentreren.

Rol van Stichting Knarrenhof:

Hier gaan we niet al te uitgebreid op in, want daar is de site van Stichting Knarrenhof zelf voor natuurlijk. Wat we wel willen zeggen is, dat we een goed contact hebben met Stichting Knarrenhof en we weten ons door hen gesteund. Vanuit deze stichting is er ook een brief gegaan naar de minister van Volkshuisvesting en naar de Tweede Kamer omtrent het toewijzen van locaties voor de meer dan 23.000 belangstellenden voor een plekje in een Knarrenhof. In de landelijke politiek is er dan ook bij alle partijen aandacht voor huizenbouw en bij diverse partijen specifiek voor woningen voor ouderen. Mede omdat dat de doorstroming op de woningmarkt bevordert. Laten we hopen dat het niet alleen beloften zijn tijdens politieke campagnes, maar dat het ook in de stedelijke woonvisies tot uiting komt. Wat dat betreft zien we wel een gunstige ontwikkeling. Dus blijven we zelf optimistisch en enthousiast, maar we zijn ook realistisch en weten heus wel, dat er niet op korte termijn een hofje staat. Op welke termijn dan wel, zult u vragen? Dat is moeilijk te beantwoorden. Hopelijk wordt er dit jaar veel duidelijk op dat punt.

En natuurlijk hopen we wel dat we binnen een aantal jaren kunnen bouwen.

Houdt u dus vooral deze site in de gaten. Wij zullen de actuele informatie op deze site met u delen.

In de update van november jl. hebben 3 stuurgroepleden zich aan u voorgesteld. Deze keer maakt u ook kennis met de 3 andere kartrekkers in onze regio: Marianne van Herp, Jan Willem van der Marel en Loek Snijders.

Marianne van Herp

Beste mogelijk toekomstige buurtgenoten,

En anders in ieder geval generatiegenoten die er, net als ikzelf, naar uitkijken om in een fijne sociaal gerichte woonomgeving nog enkele tientallen jaren met veel plezier te wonen. In een huis dat niet alleen prettig toegankelijk en levensloopbestendig is, geschikt voor 55plussers, maar ook gebouwd vanuit het perspectief 'duurzaam, in een groene omgeving en met respect voor elkaar en de aarde'.

Mijn naam is Marianne van Herp, al 44 jaar getrouwd met Ron en trotse moeder van zoon Misja (39 jaar) en dochter Lonja (36 jaar). Beiden werken vanuit en in het basisonderwijs in Vlaardingen, hebben een fijne partner getroffen en ieder hun eigen gezin. Mijn man is sinds juli vorig jaar met pensioen en samen mogen we een steentje bijdragen aan de vorming tot wereldburgers van onze drie

kleinkinderen: Evy (9 jaar), Tom (8 jaar) en zijn broertje Bobbie (bijna 4 jaar). Een dankbare taak! Het liefst gaan we met alle drie op avontuur, maar dat zit er al een poosje niet meer in - echt jammer.

Zelf ben ik 66jaar en vanaf 18 februari aanstaande mag ik van mijn AOW en pensioen gaan genieten. Aan een leven zonder vast werk en collega's, naast mijn gezin en vrijwilligerswerk, ben ik al een paar jaar gewend. Want na 44 jaar werken hield dit op toen de Riagg Rijnmond, de laatste 30 jaar mijn werkgever, failliet ging. Mijn interesse in het omgaan met mensen van alle leeftijden en vanuit allerlei culturen bleef echter onverminderd bestaan, dus ben ik nog méér vrijwilligerswerk gaan doen. Vanwege de Corona-maatregelen ligt nu helaas heel veel stil uiteraard, maar een aantal van u zal me ongetwijfeld al kennen van mijn jarenlange werkzaamheden voor Theatergroep Facetten en, meer recent, voor onder andere de Stadsgehoorzaal (Programmaraad en publieksbegeleiding), Museum Vlaardingen (Educatieteam en redactie VrijwilligersNieuwsbrief), Wereldwinkel, Vele Vlaardingers Eén Huis, PAX Ambasadestad van Vrede en her en der spandiensten voor de scholen van mijn kleinkinderen. Om te bewegen ben ik al een paar jaar aangesloten bij een beweeggroep-in-de-buitenlucht (half uurspier- en balansoefeningen onder begeleiding, half uur wandelen en samen koffiedrinken). Deels werkzaamheden achter de computer, maar vooral dus de stad in en veel persoonlijke contacten leggen. Dat is nu wel even anders, ik ben nog nooit zoveel thuis geweest!

Maar we mogen nog steeds tevreden zijn: we zijn gezond, we hebben te eten en een dak boven ons hoofd. Dat dak staat nu midden in het Centrum, een herkenbaar uitgebouwd arbeidershuisje met luikjes in Vlaardingse stijl en hekwerkjes met haringen. Erg leuk, echter wel met een trap naar boven en moeilijk bereikbare zolder. Maar wie weet, straks een mooi huis in een Knarrenhof - tot ziens?!

Jan Willem van der Marel

Mijn naam is Jan Willem van der Marel (1959) en ik woon vanaf 1992 met Sandra en 4 dochters in Schiedam. We komen beide oorspronkelijk niet uit Schiedam, maar zijn na onze studie wiskunde aan de TU Delft in de buurt blijven 'hangen'. Ik ben mijn hele leven al werkzaam op het gebied van Wonen. Eerst als jonge wiskundige bij Bouwcentrum Advies in Rotterdam, waar ik onderzoek deed naar woningbehoefte in Nederland en naar de kwaliteit van de woningvoorraad. Later werd ik projectleider, manager en directeur o.a. bij Vesteda, een landelijk woningfonds. Momenteel werk ik als zelfstandig gevestigde interim manager en toezichthouder, met name voor woningcorporaties. Verder vind ik het belangrijk om naast betaalde opdrachten ook als vrijwilliger actief te zijn. Zo ben ik onder andere lid van de energiecoöperatie Energiek Schiedam, die zich inzet voor het opwekken van duurzame energie in Schiedam.

Toen wij in '92 in de wijk Spaland kwamen wonen was datnog een nieuwbouwwijk waar veel jonge gezinnen naartoe trokken. Er was veel saamhorigheid en daardoor ook veel contact met de burens. Inmiddels zijn de kinderen allemaal de deur uit en veel oorspronkelijke bewoners vertrokken. Ik merk dat er nu veel meer langs elkaar heen geleefd wordt en ik mis die contacten van de beginperiode.

Wij zijn gelukkig nog gezond en leven een actief leven, maar we kijken af en toe ook wat verder vooruit. Het leven vlak naast Rotterdam bevalt ons prima, maar we zouden op termijn wel wat kleiner willen gaan wonen. We hechten aan onze vrijheid en zelfstandigheid en willen dan ook graag zo lang mogelijk zonder 'institutionele' hulp leven. Wij denken dat dit prima in de vorm van een hofje kan.

Loek Snijders

Hoe ik over (...) jaar zou willen wonen:

met gelijkgestemden in een besloten woongebied(je) zelfstandig, met – en voor elkaar er kunnen zijn, ook als dat (echt) nodig is.

Een woonomgeving opgebouwd uit niet traditionele, maar goed senioren-proof, praktische, innovatieve, goed vormgegeven woningen.

Met een mogelijke gemeenschappelijke ruimte om elkaar te ontmoeten, film te zien, cursus, workshop te volgen, die proeverij, lezing bij te wonen en buiten (gezamenlijk) kleinschalig te kunnen tuinieren

Met onze groep + Knarrenhof wil ik mij inzetten om dit in onze regio te kunnen gaan realiseren.

Ik ben geboren en getogen in Vlaardingen, daarna 20 jaar in de Krimpenerwaard gewoond en vervolgens back to my roots.

Het grootste deel van mijn werkzame leven houd/hield ik mij vooral bezig met het inrichten van woon-, werk- en leefomgevingen.